

[Konstfrämjandet](#)

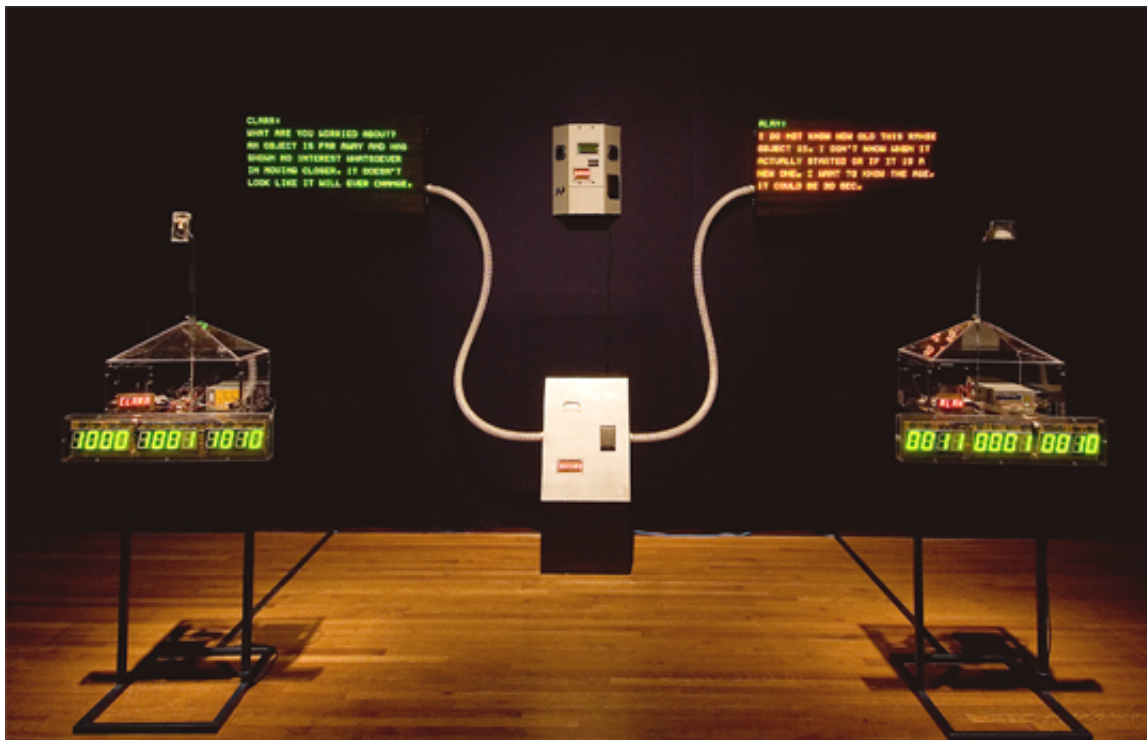
[Blogg](#)
[Dialog](#)
[Projekt](#)
[Distrikt](#)
[Om oss](#)
[Press](#)
[Kontakt](#)

5 2008 [Utskrift](#)

Electrohype 2008

År 1999 bildades Electrohype i Malmö, en förening som sedan starten har arbetat med att lyfta fram och sprida kunskap om datorbaserad konst. Internet hade fått sitt stora genombrott fem år tidigare, men det var ännu få som använde det nya kommunikationsverktyget till vardags. Konstnärerna å sin sida hade sedan 1960-talet experimenterat med nya medier. När tekniken rönt nya framgångar på 1990-talet fick den datorbaserade konsten ett uppsving, men den förpassades fortfarande till de mindre och mer experimentella utställningsplatserna. Electrohypes två initiativtagare, Anna Kindvall och Lars Midbøe, hade funnit ett stort glapp att täppa igen.

Trots att ringa nio år har gått, har det hänt mycket sedan dess. Vi lever idag i ett digitalt samhälle som påverkar oss privat och professionellt. Vi sliter vårt hår om den trådlösa Internetuppkopplingen går för långsamt, digitalkameror finns i varje hem, det analoga TV nätet har övergetts för det digitala och våra bilar kör snart på autopilot. Med samhällets utveckling har gemene man också fått mer kunskap om de nya medierna, inte minst de yngre generationerna som fått den digitala begreppsvärlden med fostervattnet.

Är det då fortfarande aktuellt att göra en utställning där den datorbaserade konsten är i fokus? Frågan är inte bara relevant för att vi idag har större kunskap om teknik, utan framförallt för att sättet att se på konst och

SICB av Jessica Field.

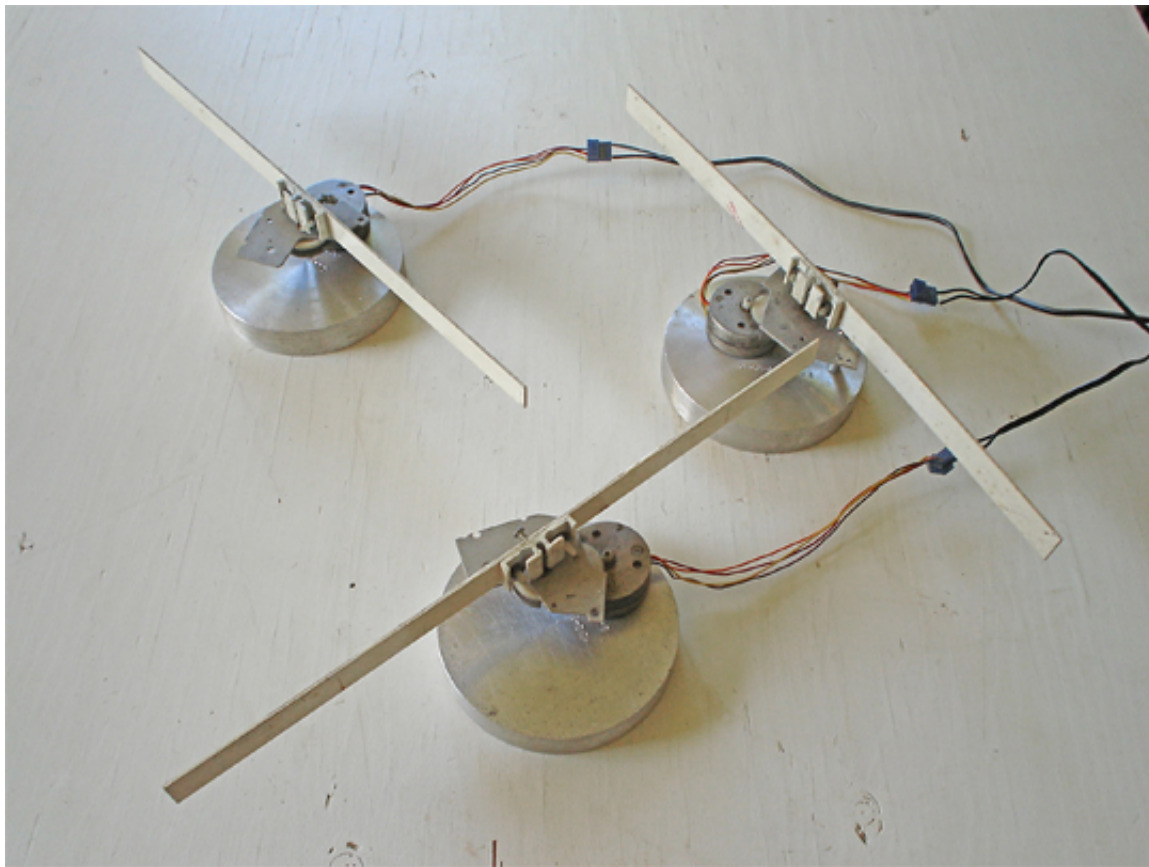
utställningsmediet har förändrats. Den västerländska konsthistorien har sedan 1914, med Marcel Duchamps genombrott, satt idéerna före konstnärens hantverksskicklighet, oavsett om det handlar om måleri eller skulptur, eller nyare medier såsom video och datorbaserad konst etc. Ibland kan syftet å andra sidan vara att utforska tekniken själv, vare sig det handlar om materialets textur, filmens

berättarstruktur eller fotografiets framkallningsprocess, ett slags självreflekterande av mediets egna möjligheter och begränsningar. Det är också inom det fältet jag tror att det kan bli angeläget att fokusera på datorbaserad konst.

I utställningen på Malmö konsthall finns få verk som relaterar till själva tekniken. Om det inte vore för Electrohypes eget uttalade intresse för datorbaserad konst, kunde detta vara vilken institutionell utställning som helst. Här finns video och installationer, dvs. uttrycksformer som i vanliga fall visas på konsthallens utställningar. Det gör snarare verken orättvisa att etikettera dem som datorbaserade då många av de intressanta idéerna glöms bort eller förbises i havet av teknisk terminologi.

Istället försöker jag se bortom tekniken för att komma åt vad utställningen berör. En möjlig tematik vore "människans existens". Vår vilja att vara självständiga individer kontra beroendet av omgivningen, behovet av att kommunicera och nå ut och svårigheterna att lyckas med det, är återkommande områden som upptar flera av konstnärernas intressen.

Skickligt tar de sig an de stora frågorna som i utställningen skildras med både allvar och humor.

Sticks av Doug Back.

Konstnären Doug Back deltar med verket *Sticks* (1979), fyra pinnar som ena sekunden cirkulerar elegant och smärtfritt för att andra sekunden störa ordningen genom att stöta i varandra. Ett verk som i sin enkelhet blir en utmärkt studie i gruppdynamik eller en cynisk kommentar till att vi måste forma oss efter systemet för att hjulet ska rulla. Konstnären Jessica Field står

bakom verket *SICB* (2003), som består av de två robotarna Alan och Clara. I likhet med vilken polemisk debatt som helst har robotarna sin egen föreställning om hur världen är beskaffad och diskussionen blir allt mer och mer absurd.

Även Bill Vorns ljusinstallation *Evil/Live 2* (2004), är en tolkning av mänskligt liv, och i synnerhet våra möjligheter till överlevnad. Enligt ett

EVIL/LIVE 2 av Bill Vorn.

beroende av varandra och har lämpligt placerats vid den stora glasfasaden. Med sitt glittrande skimmer är den också synlig för betraktare utifrån.

förutbestämt system tänds och släcks lampor om vartannat, beroende på om deras närmaste omgivning av andra lampor är tända eller släckta. Verket är en påminnelse om att vi är

Public Figures av Erik Olofsen.

Scenen är en tunnelbaneperrong, en plats vi sällan uppehåller oss vid en längre tid vid. Med en snabbhastighetskamera som filmar i slowmotion skapar Olofsen en filmisk kontrast mellan rörelsen och det fastfrusna ögonblicket. Han ger oss en inblick i privata relationer och reaktioner, ansiktsuttryck och gester som vi annars har svårt att se.

Erik Olofsens verk *Public Figures* (2007) är ett av de mer suggestiva videoverk jag sett på länge som visar samspelet mellan våra privata och offentliga liv.

Cold Stain av Serina Erfjord.

självaste andetaget.

Det utan tvekan starkaste verket är Serina Erfjords *Cold Stain/Kall fläck* (2008), ett platsspecifikt verk som till sitt yttre också är ett av utställningens mest anspråkslösa. Verket består av en isfläck, vit och knappt synlig, och är beroende av fukten som utsöndras av besökarna. Långsamt växer den och visar det mest avgörande för vår existens –

Det råder ingen tvekan om att utställningen är intressant sammanställd. Men för att kunna ta till sig av verkens egentliga idéer och syften får vi bortse från fixeringen vid teknik.

Anna Johansson

Frilanscurator och skribent

Dialog

-
-
-
-
-
-
-

[Om dialog](#)

[Synpunkt](#)

[Ung](#)

[Bok- och filmtips](#)

[Länkar](#)

[Nyhetsbrev](#)

[Arkiv](#)

Synpunkt

[# 5 2008](#)

[# 4 2008](#)

[# 3 2008](#)

[# 2 2008](#)

[# 1 2008](#)

[# 5 2007](#)

[# 4 2007](#)

[# 3 2007](#)

[# 2 2007](#)

[# 1 2007](#)

[Årgång 2006](#)

[Årgång 2005](#)

[Årgång 2004](#)

[Årgång 2003](#)